

[Hinrichsen.]

ningen til Rømø fortrinsvis skal beskæftiges sønderjyske Arbejdere, der har fast Bopæl i Landsdelen. Undtagelse herfra kan kun ske af Hensyn til faguddannet eller kvalificeret Arbejdskraft, der ikke kan fremskaffes paa Stedet. Man regner med, at Arbejdet vil kunne gennemføres i Løbet af 4 Aar, og at der pr. Aar kan beskæftiges gennemsnitlig 600 Mand i 200 Dage à 8 Timer. Dette betyder en kærkommen Hjælp til Afhjælpning af Arbejdsløsheden i Landsdelen.

Ifølge et udarbejdet Overslag vil Udgifterne til selve Anlægsarbejderne andrage ca. 8,9 Mill. Kr., heri indberegnet ca. 400 000 Kr. til Udgifter til Transport og Anbringelse i Baraker af de ved Anlægget beskæftigede Arbejdere. Beløbet fordeler sig saaledes over de 4 Aar Arbejdet menes at vare: I 1939—40 2 650 000 Kr., i 1940—41 2 730 000 Kr., i 1941—42 2 490 000 Kr. og i 1942—43 1 030 000 Kr.

Det Arbejde, som ved dette Lovforslags Ophøjelse til Lov vil blive paabegyndt, vil danne Indledningen til Landvinding i større Udstrækning, end vi hidtil har kendt. Syd for vor Rigsgrænse foregaar Landvindingen i temmelig stærkt Tempo. Det er vort Haab og vor Tro, at den Tilslikning, som kendes dernedefra, ogsaa vil blive til Virkelighed inden for vort Lands Grænse. Vadehavet, som vi kender det i Dag, har før i Tiden været højt Land, har været beboet af flittige Landbrugere og Arbejdere, nøjagtigt som vi kender Marsken i Dag. En Sænkning af Jordarealerne har bevirket, at Vesterhavet overskyllede hele Arealet; for godt og vel 300 Aar siden ødelagde en Stormflod store Dele af det slesvigske Marskland, og henved 10 000 Mennesker mistede her ved Livet. Marskbeboeren elsker sit store, flade og frugtbare Land med det vide Udsyn. Han elsker en stille Sommeraften at sidde paa en Bænk ved Huset og nyde Udsigten over den fede Marsk, og han elsker at se Solen som et luende Baal langsomt forsvinde i Vesterhavet. Han paa-
staar, at han somme Tider hører en Lyd som Klokkeklang, og saa siger han, at det er Kirkeklokkerne i de af Havet opslugte Byer, der ringer Aftensolen ned.

Det er vort Haab, at der dér, hvor nu

Vesterhavet skyller ind over Vadehavet, maa skabes nyt Land med Agre, Byer og Kirker, hvor Hundreder af Mennesker kan færdes og have deres Hjem, deres Arbejde og deres Udkomme.

Bygningen af Færdselsdæmningen til Rømø betyder et nyt Led i den lange Række af Arbejder, som Staten i de nu snart 19 Aar, der er gaaet siden Genforeningen, har ladet udføre. Landsdelen er gennemgaaet en betydelig Forandring i den svundne Tid; baade i By og paa Land er der foregaaet en Udvikling som aldrig før. Da Krigen sluttede, var Landsdelen delvis forfalden og Befolkningen forarmet, ligesom Tyskland, hvor vi dengang hørte til. Til Trods herfor og trods Krisen og anden Daarligdom er denne Udvikling foregaaet, men den sønderjyske Arbejderklasse har trods denne Opblomstring i alle disse Aar været haardt ramt af Arbejdsløshed. Arbejdsløsheden hos os har indtil for kort Tid siden været større end i det øvrige Land, men man har aldrig hørt Klager fra den Kant. Gennem sine Organisationer har man henvendt sig til Myndighederne, og jeg maa sige, at hos den Regering, vi har haft i de sidste 10 Aar, er den aldrig blevet daarligt behandlet. Nu glæder den sønderjyske Arbejdsmand sig til at tage fat paa denne nye Opgave.

Jeg udtaler Haabet og Forventningen om, at det skal lykkes for den høje Rigsdag at gennemføre Lovforslaget i indeværende Samling, og jeg tror, at dette Haab deles af alle Partier her paa Rigsdagen. Jeg kan paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til Gennemførelse.

Jørgen Gram: Det foreliggende Lovforslag er delt i to Afsnit. Disse har i og for sig intet med hinanden at gøre. Efter vor Opfattelse vilde det derfor have været naturligt at fremsætte to selvstændige Lovforslag, men maaske har den højtærede Minister ikke været ukendt med det tyske Ordsprog: „Mit Speck fångt man Mäuse“ og handlet ud fra den Betragtning, at et eller andet Parti muligvis havde større Interesse i det ene Forslag end i det andet. Men fælles for begge de Projekter, som er indeholdt i Lovforslaget, er dette, at kun Staten kan gennemføre disse eller lignende Projekter. Der kræves store Midler, der